

Arrest

nr. 184 134 van 21 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Bayat te zijn. U bent 17 jaar oud. U bent geboren in het dorp Ahangarkhel in het district Jaghatu van de provincie Ghazni. Als kind verhuisde u met uw familie naar het dorp Dehi Nehal in het district Khwajaumari van de provincie Ghazni. U ging soms naar school. Uw broer O. was politieagent, aanvankelijk in Ghazni stad, later werd hij overgeplaatst naar een door u niet gekende plaats. Uw vader was kolonel bij het nationale leger. Een of anderhalf jaar voor uw vertrek bezorgden de taliban dreigbrieven aan uw vader waarin ze eisten dat hij stopte met zijn werk, zo niet zou de hele familie gedood worden. Uw vader stopte uiteindelijk met zijn werk. Later kwamen de taliban naar jullie huis. Ze zeiden aan uw vader dat hij u moest laten meegaan met hen, ze waren van plan u naar een andere provincie te sturen om u te laten studeren. Hierna wou u niet meer thuis blijven en vroeg u aan uw ouders u naar het buitenland te sturen samen met uw neven

Bas.M. (O.V. nummer 8.102.291, CGVS nummer 15/18877) en Bash.M., die al langer van plan waren te vertrekken. Een week nadat de taliban naar uw huis waren gekomen, verliet u uw dorp. U reisde samen met Bas., Bash. en diens gezin naar het buitenland. In Pakistan geraakten Bas. en u Bash. en zijn gezin kwijt, sindsdien heeft u niets meer van Bash. gehoord. Op 4 augustus 2015 kwam u samen met Bas. aan in België, waar u op 6 augustus 2015 asiel aanvraag.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw taskara (Afghaanse identiteitskaart), kopieën van de taskara's van uw ouders, een dreigbrief van de taliban en een foto van uw vader voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Khwajaumari in de provincie Ghazni. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft voorgesteld dat u sinds uw kindertijd tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Dehi Nehal in het district Khwajaumari van de provincie Ghazni gewoond heeft. Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw verklaringen over uw verblijfplaats in Afghanistan allesbehalve consistent zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk bij uw asielaanvraag dat u afkomstig bent uit Qeyagh, Jaghatu in Ghazni (zie DVZ, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, 06/08/2015). U zei toen dat uw ouders eveneens in Qeyagh, Jaghatu woonden samen met twee van uw broers en uw zus. Bij het volgende interview op de DVZ verklaarde u dat u in Dehi Nehal, Qeyagh, Khwajaumari district woonde van uw geboorte tot uw vertrek (zie verklaring DVZ, 20/01/2016, p. 4). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u tenslotte dat u geboren bent in het dorp Ahangarkhel in Qeyagh, wat behoort tot het district Jaghatu en dat u op de leeftijd van vier of vijf jaar naar het dorp Dehi Nehal dat gelegen is in het district Khwajaumari verhuisde (zie CGVS, pp.4-6). Wanneer het CGVS u confronteert met deze tegenstrijdigheden, slaagt u er niet in deze inconsistenties te verklaren. U zegt simpelweg dat u uit Qeyagh afkomstig bent, dat u altijd in Dehi Nehal heeft gewoond, maar u kan onmogelijk uit Qeyagh afkomstig zijn en altijd in Dehi Nehal gewoond hebben, aangezien Dehi Nehal niet in de regio van Qeyagh gelegen is. Wanneer het CGVS opmerkt dat u bij het indienen van uw asielaanvraag tijdens uw eerste gehoor door het bureau Minteh van DVZ enkel uw woonplaats in Qeyagh vermeldde en helemaal geen melding maakte van uw laatste woonplaats in Dehi Nehal in Khwajaumari, antwoordt u dat men het u niet vroeg (zie CGVS, pp. 6,7). Dit klopt echter niet, want zowel van u als van uw ouders, broers en zussen werden de respectievelijke geboorteplaatsen en woonplaatsen genoteerd. Dat u de woonplaats waar u het laatste tiental jaar voor uw vertrek uit Afghanistan zou gewoond hebben niet vermeldde op het moment van uw asielaanvraag tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaats ernstig aan.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw kennis over de regio waar u de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan zou hebben gewoond, allerm minst kan overtuigen. Vooreerst is de beschrijving die u geeft van uw dorp bijzonder summier en weinig doorleefd. Wanneer u gevraagd wordt spontaan over

uw dorp te vertellen, zegt u enkel dat het een klein dorp in een gevaarlijk gebied is (zie CGVS, p. 5). Wanneer het Commissariaat-generaal u aanspoort meer te vertellen, zegt u dat er niets anders is (zie CGVS, p. 5). Op de vraag wat men kan zien in uw dorp, geeft u het zeer algemene en weinigzeggende antwoord “tuinen, koeien, schapen, mensen, voorbijgangers”, wat over zowat elk doorsnee Afghaans dorp gezegd kan worden. U weet niets anders te vertellen over uw dorp (zie CGVS, p. 5). Verder zegt u nog dat er lemen huizen zijn en dat er geen toegangspoorten zijn. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt of u nog iets kan vertellen over uw dorp, zegt u dat er niets meer te vertellen is (zie CGVS, p. 5). Hoewel u enige informatie kan geven over uw regio – zo benoemt u de Babul Hawayej hussainia (congregatiehal voor sjjiitische rituelen), twee schrijnen, de school waar u naartoe ging en geeft u een beschrijving van de route naar de school (zie CGVS, p. 6)-, ontbreekt elementaire kennis. Zo is het opmerkelijk dat u weet dat de weg die aan uw dorp ligt in de ene richting naar Wardak gaat, maar dat u geen idee heeft welke plaats er in de andere richting van de weg ligt, nochtans leidt die weg naar de provinciehoofdstad van Ghazni (zie CGVS, p.6). Voorts beweert u dat het water in uw dorp van de Sultan dam komt en stroomt het water volgens u in de richting van het noorden. Uit kaarten waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat de Sultan dam ten noorden van Dehi Nehal ligt en dat het dus onmogelijk is dat het water in uw dorp van de Sultan dam komt en tegelijk naar het noorden stroomt. Gevraagd naar dorpen in de buurt van uw dorp, noemt u er drie op waarvan u zegt dat het de nabijgelegen dorpen zijn: Taqa Doz, Barakat en Parera (zie CGVS, p. 6). Dat u net deze dorpen opnoemt is opvallend en wijst op het ingestudeerde karakter van uw geografische kennis. Zowel Taqa Doz als Barakat liggen immers een aantal kilometers ten westen van Dehi Nehal en zijn niet verbonden met uw dorp door een weg. Het dorp Paiyada Ra ligt ook in die regio en is mogelijk wat u Parera noemt. Uit kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat er een aantal dorpen zijn die veel dichtbij Dehi Nehal liggen en die aan dezelfde weg liggen als uw dorp, zoals Aqasi, Dehe Dowlat of Aliabad, maar merkwaardig genoeg noemt u geen enkele van deze dorpen op. U stelt verder dat er vijf of zes families in uw dorp wonen. Wanneer het CGVS u vraagt welke grotere dorpen er zijn dichtbij uw dorp, noemt u opnieuw Taqa Doz en Parera op (zie CGVS, p. 11). Op kaarten is nochtans zichtbaar dat Taqa Doz en Paiyada Ra kleiner dan uw eigen dorp Dehi Nehal zijn en dat er andere dorpen in uw regio zijn die dichtbij gelegen zijn en groter zijn, zoals Aqasi en Tor Mai. Voorts stelt het CGVS vast dat u nog nooit van het dorp Mar Qoul heeft gehoord (zie CGVS, p. 12). Mar Qoul ligt vlakbij Taqa Doz, Barakat en Paiyada Ra, dorpen waarvan u beweert dat ze dichtbij uw dorp liggen. Als de door u genoemde dorpen werkelijk dichtbij uw dorp zouden liggen, zou u het dorp Mar Qoul ook moeten kennen. De dorpen Binisang en Aliabad kent u overigens wel, u zegt zelfs dat uw moeders zussen in Aliabad wonen. U beweert echter dat Binisang op 30 tot 40 minuten afstand ligt en Aliabad op 15 tot 20 minuten, terwijl op kaarten duidelijk zichtbaar is dat Binisang op nauwelijks een kilometer van uw dorp ligt en dat Aliabad verder zuidwaarts voorbij Binisang ligt en dus verderaf van uw dorp verwijderd is (zie CGVS, p. 12). Hoewel rekening dient gehouden te worden met uw jeugdige leeftijd, u bent immers nog minderjarig, kan er toch verwacht worden dat u doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen over uw dorp, waar u sinds uw kindertijd woonde, en uw directe leefomgeving.

U blijkt voorts bijzonder weinig te weten over uw eigen district, waar u sinds uw kindertijd zou gewoond hebben. Zo zegt u dat u naar het districtshuis in het districtscentrum bent geweest en dat het op een afstand van 20 tot 25 minuten ligt. U zegt dat u de weg naar links moet nemen vanuit uw dorp om naar het districtscentrum te gaan, maar wanneer het CGVS u vraagt in de richting van welke dorpen dat is, beweert u dat het in de richting van Taqa Doz is, dat er maar één dorp is en daarna het districtshuis (zie CGVS, p. 11). Uit kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit volstrekt incorrect is. Het districtscentrum van Khwajaumari ligt immers ongeveer een kilometer ten oosten van uw dorp Dehi Nehal, terwijl Taqa Doz in de tegenovergestelde richting ligt, een aantal kilometer ten westen van uw dorp. Verder kan u geen enkele belangrijke of beroemde plaats in Khwajaumari opnoemen (zie CGVS, pp. 11, 12). U weet evenmin aan welke districten Khwajaumari grenst (zie CGVS, p. 12). U zegt dat er een grote weg is die vijf jaar geleden geasfalteerd is, maar vreemd genoeg weet u niet naar waar deze grote weg leidt (zie CGVS, p. 12). U weet ook niet welke radiokanalen men kan ontvangen in uw regio (zie CGVS, p. 13).

Het CGVS acht het ook enigszins bevreemdend dat u helemaal niet weet om welke reden uw familie verhuisde van het district Jaghatu naar Khwajaumari (zie CGVS, p. 5). U weet evenmin waarom uw paternale oom Q. van Jaghatu naar Khwajaumari verhuisde (zie CGVS, p. 9). Uw paternale oom S. en zijn gezin woonden nog in Qeyagh in Jaghatu voor uw vertrek en uw familie had contact met familieleden in Qeyagh, het is dan ook opmerkelijk dat u niet weet wat de reden was voor de verhuis van uw vader en oom naar het district Khwajaumari.

Naast het geheel van bovenstaande vaststellingen dient voorts te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de verblijfplaatsen van uw familie niet coherent zijn. Zo zei u bij uw asielaanvraag dat uw ouders, uw broers O. en N. en uw zus S. allen in Qeyagh in het district Jaghatu geboren zijn en daar

wonen (zie DVZ, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Dit is in tegenstrijd met wat u verklaarde tijdens het gehoor bij het CGVS, daar zei u met name dat uw familie in Dehe Nihal in Khwajaumari woont sinds jullie verhuis daarheen toen u vier of vijf jaar oud was. Over uw oudere zussen Z., Na. en No. verklaarde u op het moment van uw asielaanvraag dat ze in Kabul wonen met hun respectievelijke echtgenoten. Tijdens het CGVS gehoor zei u echter dat uw gehuwde zussen in Ghazni wonen naast jullie huis. U ontkent gezegd te hebben dat ze in Kabul wonen en zegt dat de tolk misschien een fout maakte (zie CGVS, pp. 7,8), wat een weinig overtuigende verklaring is. Ook uw verklaringen over uw neef Bash. zijn twijfelachtig. U bent samen uw neven Bas., Bash. en diens gezin vertrokken uit Afghanistan en in Pakistan geraakten Bas. en u Bash. en zijn gezin kwijt, zo zegt u. Sindsdien heeft u niets meer van Bash. gehoord (zie CGVS, p. 9). Het CGVS heeft de Facebook-profielen van uzelf en van uw neven Bas. en Bash. gevonden en u heeft tijdens uw gehoor op het CGVS bevestigd dat de profielen in kwestie van uzelf, van uw neef Bas. en van uw neef Bash. zijn (zie CGVS, pp. 14, 15). Uit de vriendenlijsten op uw profielen en dat van Bash., waarvan kopieën zijn toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat jullie bevriend zijn op Facebook. De profielfoto van Bash., geüpload op 26 juli 2015, is duidelijk in Europa genomen, het logo van DB (Deutsche Bahn) is met name zichtbaar op de foto. U heeft deze foto ook “geliket”, zoals blijkt uit de geprinte kopie die toegevoegd is aan het dossier. Ook de foto van de kinderen van Bash., geüpload op 27 juli 2015, is in Europa genomen, zoals afgeleid kan worden uit de ICE-trein op de achtergrond. Dat u in deze context blijft volhouden dat u niets weet over de verblijfplaats van Bash. sinds u hem kwijtgeraakte in Pakistan en dat u geen contact gehad heeft met hem sinds uw komst naar Europa is frappant en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Uw stelling dat het Facebook-profiel van uw neef Bash. geblokkeerd is, biedt geen adequate verklaring, aangezien de profielfoto van Bash. reeds op 27 juli 2015, nog voor uw aankomst in België, werd gepubliceerd en u deze foto heeft “geliket”, u moet met andere woorden op de hoogte geweest zijn dat Bash. in Europa verbleef. De informatie op uw Facebook-profiel doet bovendien verdere twijfels rijzen over uw vermeende herkomst uit Khwajaumari in de provincie Ghazni. Zo verklaart u op uw ene Facebook-profiel afkomstig te zijn uit Kabul, uw neef Bash. verklaart overigens hetzelfde. 12 van de 33 vrienden die u heeft op uw ene profiel wonen, werken of studeerden in Kabul. Onder hen zijn er ten minste vijf personen met een variant van de familienaam Mah., een naam die sterk op uw naam lijkt en de naam die tevens door uw neef Bash. wordt gebruikt op zijn facebook-profiel. Wanneer het CGVS u vraagt hoe u al deze vrienden in Kabul kent, zegt u dat u hen vriendschapsverzoeken stuurde en dat jullie bevriend werden op Facebook. U verklaart dat A.M.Z. de enige Facebook-vriend is die u persoonlijk kent en dat hij een vriend van uw broer is (zie CGVS, p. 18). Wanneer het CGVS u confronteert met het feit dat veel van de Facebook-vrienden van u en van uw neef Bash. dezelfde familienaam hebben als u, ontkent u dat ze familieleden zijn van u en blijft u volhouden dat de zus van Bas. en Bash. het enige familielid is dat u heeft in Kabul (zie CGVS, pp. 15, 16). Het CGVS acht het echter weinig geloofwaardig dat u deze personen uit Kabul met dezelfde familienaam niet persoonlijk zou kennen, temeer daar uit de vriendenlijst van uw neef Bash. blijkt dat hij ook bevriend is met deze personen en dat hij nog meer vrienden uit Kabul heeft. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen zicht geeft op uw netwerk in Afghanistan. Bovendien rijst het vermoeden dat u voor uw vertrek in Kabul woonde of dat u er op zijn minst een familiaal netwerk heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khwajaumari gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Khwajaumari in Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien zijn er tal van tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in uw relaas. Zo slaagt u er vooreerst niet in aannemelijk te maken dat uw vader tot twee of tweeënehalf jaar voor het gehoor bij het CGVS kolonel was bij het Afghaanse nationale leger. Uw verklaringen over uw vaders werk zijn bijzonder vaag. U zegt dat hij kolonel was bij het leger, dat hij les gaf aan nieuwkomers en dat hij 's morgens naar zijn werk ging en 's avonds terugkwam (zie CGVS, p. 7). U weet echter niet waar uw vader werkte, wat opmerkelijk is, zeker gezien het feit dat hij dagelijks naar huis kwam (zie CGVS, p. 13). U weet ook niet bij welk korps uw vader werkte (zie CGVS, p. 13). U beweert dat uw vader een camouflage-uniform droeg wanneer hij naar huis kwam van zijn werk, wat bevreemdend is gezien de huidige context in Afghanistan, waar dergelijk gedrag nodeloze risico's met zich meebrengt. Uw broer, die politieagent was, was blijkbaar wel op de hoogte van het gevaar, want hij kleepte zich om op kantoor en kwam naar huis in burgerkleden (zie CGVS, p. 18). Het is opmerkelijk dat uw broer, die een lagere rang had dan uw vader en dus minder risico liep, wel voorzorgsmaatregelen nam om zich te beschermen terwijl uw vader dat niet deed. Verder beweert u dat uw vader al sinds uw kindertijd bij het leger werkte en dat hij twee of tweeënehalf jaar geleden stopte met zijn werk (zie

CGVS, p. 13). Tijdens uw gehoor door het Bureau Minteh van de DVZ op 06/08/2015 verklaarde u echter dat uw vader zes of zeven jaar voordien reeds was gestopt met zijn werk (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Wanneer het CGVS u confronteert met deze tegenstrijdigheid, zegt u dat u zich niet herinnert gezegd te hebben dat hij zes of zeven jaar geleden stopte, wat deze tegenstrijdigheid niet verklaart (zie CGVS, p. 13). U herinnert zich ook niet hoe oud u was toen uw vader stopte met zijn werk (zie CGVS, p. 13). Voorts verklaart u dat uw vader kolonel was en geen andere rangen heeft gehad, nochtans heeft u eerder in de vragenlijst voor minderjarigen verklaard dat hij luitenant was (zie CGVS, vragenlijst Afghaanse niet-begeleide minderjarigen, p. 4). Op het moment van uw asielaanvraag verklaarde u overigens dat uw vader kolonel was bij de politie (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling), terwijl u in uw volgende verklaringen steeds zei dat hij bij het leger werkte. Bovendien legt u behalve één wazige kopie van een foto geen documenten voor ter ondersteuning van het werk van uw vader. Het is opmerkelijk dat uw vader, die u deze foto meegaf op uw gsm op het moment van uw vertrek omdat u deze foto zou nodig hebben en die dus het belang van documenten besepte, u geen bijkomende originele documenten of foto's opstuurde na uw aankomst in België. U heeft nochtans nog contact gehad met uw familie vijf maanden voor het gehoor.

Ook uw verklaringen over het werk van uw oudere broer O. zijn bijzonder vaag. U zegt dat hij politieagent was, dat hij nieuwkomers voorstelde aan zijn chef en dat hij drie zevens op zijn uniform had, u weet echter niet op welke rang dit wijst (zie CGVS, p. 8). U zegt dat hij vroeger in Ghazni stad werkte, daarna werd hij getransfereerd, maar u weet niet naar waar (zie CGVS, p. 8). Bij uw asielaanvraag vermeldde u niets over de job van uw broer, bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw broer bij het leger werkte (zie DVZ, vragenlijst CGVS) en bij het CGVS verklaarde u dat uw broer bij de politie werkte. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid ontkent u gezegd te hebben dat uw broer bij het leger werkte, wat deze tegenstrijdigheid niet verklaart, zeker gezien het feit dat het interview bij de DVZ volgens u goed verlopen was (zie CGVS, pp. 3, 8).

Naast de vage en tegenstrijdige verklaringen over het werk van uw vader en broer zijn uw verklaringen over de feiten waarop u uw terugkeervrees baseert ook vaag en onaannemelijk. Zo zegt u dat uw vader diverse dreigbrieven ontving, maar dat hij pas na de laatste brief, de enige brief die u voorlegt, stopte met zijn werk (zie CGVS, pp. 17, 18). U zegt dat de inhoud van de andere brieven net zoals die van de laatste brief was, het is dan ook bevreemdend dat uw vader pas bij ontvangst van de laatste brief besepte dat hij en zijn familie in gevaar waren en besliste te stoppen met werken (zie CGVS, p. 17). U verklaart voorts dat uw naam en de naam van uw vader vermeld staan in de brief, wat inderdaad klopt volgens de vertaling van de brief. Het CGVS acht het echter bevreemdend dat de brief aan u gericht is en enkel refereert naar u en uw vader. U bent immers niet de oudste zoon van het gezin, u heeft een oudere broer, O., die thuis woonde in de periode voor uw vertrek. Er kan verwacht worden dat de taliban niet alleen u en uw vader zouden bedreigen, maar ook uw oudere broer. Dat de taliban niet op de hoogte waren van het werk van uw broer als politieagent, zoals u zegt (zie CGVS, p. 18), verklaart niet waarom de taliban hem niet bedreigden, u werkte immers niet en u werd toch met de dood bedreigd omwille van het werk van uw vader. Ook toen de taliban naar uw huis kwamen en eisten dat u bij hen zou gaan studeren, zeiden ze niets over uw broer (zie CGVS, p. 18). Over dat bezoek van de taliban aan uw huis kan ook nog opgemerkt worden dat u geen enkele informatie kan geven over de tijdsduur tussen de ontvangst van de laatste dreigbrief en het bezoek (zie CGVS, p. 19). U weet echter wel dat uw vader twee tot tweeëneenhalf jaar voor het gehoor stopte met zijn werk en dat dit na ontvangst van de brief was, en u weet ook dat u een week na het bezoek van de taliban vertrok (zie CGVS, p. 19), het is dan ook vreemd dat u er niet in slaagt aan te geven hoeveel tijd er verliep tussen deze twee gebeurtenissen. Voorts is het merkwaardig dat de taliban net u, de zoon van een kolonel, wilden rekruteren. Men kan zich de vraag stellen hoe de taliban u, als zoon van een militair, zouden kunnen vertrouwen. Het is ook opmerkelijk dat de taliban u niet meteen meenamen toen ze naar uw huis kwamen. Als ze u daadwerkelijk wilden rekruteren hadden ze u op dat moment kunnen meenemen, u was immers thuis. Overigens bleef u na het bezoek van de taliban aan uw huis nog een week thuis wonen vooraleer te vertrekken, wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder ondermijnt, want de taliban wisten waar uw woning was en hadden expliciet gezegd dat ze u wilden meenemen. Het is voorts opvallend dat u niet weet of de taliban na dat ene bezoek nog terugkeerden naar uw huis, uw familie heeft u niet verteld hierover en u heeft er niet naar gevraagd (zie CGVS, p. 19). Dat de telefoongesprekken met uw familie kort zijn, is geen adequate verklaring voor uw onwetendheid over een eventuele terugkeer van de taliban naar uw huis. Het bezoek van de taliban en hun eis bij hen te gaan studeren was immers de directe aanleiding tot uw vertrek, er kan bijgevolg verwacht worden dat uw familie u op de hoogte houdt van eventuele verdere ontwikkelingen en dat u zich informeert bij hen.

Ten aanzien van uw vrees te worden gerekruteerd door de taliban, dient gesteld te worden dat u evenmin hierin slaagde deze vrees in concreto toe te lichten. U beweerde dat de taliban een week voor uw vertrek naar uw huis kwamen en aan uw vader zeiden dat ze u wilden meenemen en u naar een andere provincie sturen om u daar te laten studeren. Echter, zoals hierboven reeds werd uiteengezet

slaagde u er niet in uw ingeroepen moeilijkheden met de taliban geloofwaardig voor te stellen. Toegevoegd kan worden dat louter een algemene verwijzing naar rekrutering door de taliban niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Uw verklaringen over de wijze waarop de taliban u probeerden te rekruteren, over de taliban zelf alsook uw verklaringen over de problemen die u hierdoor kende kunnen echter allerm minst overtuigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt tevens dat rekrutering door de taliban hoofdzakelijk gebaseerd is op vrijwillige basis door een gedeelde ideologische visie, en vormt directe dwang eerder een uitzondering. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat het loutere feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men and boys of fighting age living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated tot ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group".

Wat betreft de moord op uw vaders oom, die procureur was, dient opgemerkt te worden dat u zijn dood op geen enkel moment inroept als reden voor uw vertrek. U zegt zelf dat u de moord niet eerder vermeldde omdat u dacht dat het niet belangrijk was (zie CGVS, p. 19). U zegt dat uw grootoom naast jullie woning woonde, maar u weet zelfs niet waar uw vaders oom werkte. Uit deze verklaringen, en gezien u slechts een achterneef van uw vaders oom bent, kan bijgevolg geconcludeerd worden dat u geen risico loopt op vervolging omwille van het beroep van uw vermoorde grootoom.

Het Commissariaat-generaal heeft tevens uw vermeende profiel van alleenstaande minderjarige bij terugkeer naar Afghanistan onderzocht. Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen blijkt dat u er niet alleen niet in slaagt uw herkomst uit het district Khwajaumari in de provincie Ghazni en de vermeende vervolgingsfeiten op geloofwaardige wijze voor te stellen, maar legt u ook tegenstrijdige verklaringen over de woonplaatsen van uw ouders, uw broers en zussen en de informatie over vrienden op uw Facebook-profiel en de Facebook-profielen van familieleden af waardoor u geen zicht biedt op uw familiaal netwerk in Afghanistan. Het commissariaat-generaal kan bijgevolg niet concluderen dat u bij terugkeer naar Afghanistan een alleenstaande minderjarige Afghaan bent en omwille van hiervan nood zou hebben aan internationale bescherming.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (zie CGVS, p. 16). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u een tijd elders heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Na confrontatie met deze opmerkingen werd u gevraagd of u iets te zeggen had hierover, waarop u ontkennend antwoordde (zie CGVS, p. 16). Uw gebrekkige kennis van uw regio verklaart u door te zeggen dat u niet veel rondliep en dat de regio gevaarlijk was, maar dit vergoelijkt niet uw weinig doorleefde verklaringen over uw directe leefomgeving en de incorrecte verklaringen over uw regio. U slaagt er ook niet in te verklaren waarom zo veel van uw vrienden op facebook in Kabul verblijven. Op de vraag hoe u deze vrienden leerde kennen geeft u het ontwijkende antwoord "ik maakte hen vrienden", en wanneer het Commissariaat-generaal doorvraagt waarom u net met deze personen bevriend werd, geeft u het nietszeggende antwoord dat er ook anderen zijn (zie CGVS, p. 16). Wanneer u tenslotte de kans geboden wordt nog iets anders toe te voegen over uw woonplaatsen, verklaart u dat u niets meer toe te voegen heeft (zie CGVS, p. 16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielerlaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw taskara heeft enkel betrekking op uw identiteit, die niet in twijfel getrokken wordt door het CGVS. Wat betreft uw taskara is het overigens opmerkelijk dat u niet weet waar in Ghazni u deze heeft afgehaald (zie CGVS, p. 14), wat verdere twijfels doet rijzen over uw vermeend verblijf in Khwajaumari. U was 14 jaar oud toen u uw taskara kreeg, er mag aangenomen worden dat u op die leeftijd zou weten of u naar het districtscentrum van Khwajaumari ging, dat dichtbij uw eigen dorp ligt, of naar het districtscentrum van uw geboortedistrict Jaghatu. De taskara's van uw ouders hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Over de foto van uw vader is reeds opgemerkt dat deze zeer wazig is en dat uw vader bijgevolg niet identificeerbaar is op de foto. Wat betreft de dreigbrief die u voorlegt, is reeds opgemerkt dat het opmerkelijk is dat uw broer O. niet vermeld wordt in deze brief. Er moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afgaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat het CGVS in de asielaanvraag van uw neef M.Bas. (O.V. nummer 8.102.291, CGVS nummer 15/18877) een beslissing tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn lage scholingsgraad. Hoewel hij zes jaar naar school ging, ging hij meer niet dan wel naar school. Ook in België werd vastgesteld dat zijn intellectuele mogelijkheden beperkt zijn. Volgens hem werd *in casu* niet vertrokken vanuit een "free narrative"-interview waarbij wordt begonnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen. Verzoeker merkt op dat de nieuwe Afghaanse generatie, vandaag op de vlucht, maar zeer beperkt toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot onderwijs. Hij meent ook dat verweerder geen enkel appreciatieverschil maakt naargelang de persoon afkomstig is van de stad of het platteland, zijn hele leven in Afghanistan heeft gewoond of maar een deel van zijn leven of om het even welke andere specificiteit, "*wat een wantrouwen tegenover dergelijke instructiemethodes, vandaag de voornaamste evaluatiemethode, zou moeten opwekken*". Hij wijst op informatie van UNHCR en op de aan zijn verzoekschrift gevoegde stukken. Hij stelt dat hij wel degelijk informatie kan aanbrengen over zijn streek en dat het hem niet kan worden kwalijk genomen dat hij bepaalde zaken niet weet. Hij ziet niet in waarom de door hem aangebrachte informatie niet van elementair belang zou zijn. Omwille van zijn beperkte scholing, is zijn kennis van de districten, steden en provincies quasi onbestaande en zijn deze begrippen hem onbekend. Volgens hem blijkt uit het administratief dossier dat hij deze begrippen door elkaar gebruikt. Eenzelfde redenering geldt volgens hem voor de begrippen leger en politie. De tegenstrijdigheid met betrekking tot de rang van zijn vader is te wijten aan een vertalingsprobleem, aldus verzoeker. Hij stelt steeds hetzelfde woord te hebben gehanteerd, hetgeen blijkbaar op een verschillende manier werd vertaald.

Verzoeker stelt verder dat hij alles heeft verteld wat hij weet en dat hij niet méér kan vertellen. De tegenstrijdigheden kunnen volgens hem pas worden gevonden na een minutieuze vergelijking van de verklaringen, zijn niet zwaarwichtig genoeg en raken niet aan de kern van zijn asielrelaas. Verder meent verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij dreigt gerekruteerd te worden, alsook als minderjarige. Hij wijst erop dat zijn vader wordt geassocieerd met de Afghaanse overheid wegens zijn werkzaamheden bij de politie, net als zijn oom die ook bij de politie werkt. Hij verwijst naar een beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Hij meent dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Verzoeker meent in ondergeschikte orde aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij meent dat de gehele provincie Ghazni als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Verzoeker wijst erop dat verweerder in hoofde van zijn neef M.Bas. een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus nam en ziet niet in hoe verweerder hem deze status kon weigeren. De familiale band werd volgens hem door verweerder nooit in vraag gesteld. Hij stelt dat verweerder met twee maten en twee gewichten werkt. Verzoeker verwijst vervolgens naar twee rapporten en wijst erop dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. "*Gezien zijn afkomst uit GHAZNI, zijn positie en situatie in deze regio, zijn hoedanigheid*

van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden verleend."

Voorts wijst verzoeker erop dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). *"Dit recht kan ingeroepen worden wanneer de asielprocedure nog hangende is op het moment van de behandeling van huidige regularisatie aanvraag. Maar ook wanneer de asielprocedure negatief zou beoordeeld worden, kan verzoeker nog steunen op artikel 3 EVRM om zijn buitengewone omstandigheden te funderen. Indien verzoeker geen verblijfsstatuut zou verkrijgen en een repatriëring naar herkomstland het gevolg zou zijn, moet gegarandeerd worden dat de ontvangende staat effectief en in praktijk in staat zal zijn verzoeker te beschermen tegen het risico op een onmenswaardig bestaan, wetende dat er geen overname overeenkomst bestaat tussen de landen in kwestie (België en Afghanistan). Het UNHCR rapport van 2013 stelt duidelijk dat jonge Afghaanse mannen, die duidelijk verwesterd zijn, een risico profiel vormen bij terugkeer. Verzoeker voldoet aan deze beschrijving en loopt het risico ingelijfd te worden in gewapende bendes en aanzien te worden als afvallige van zijn geloof. Dit risico kan niet objectief becijferd worden. Echter, er kan dus sprake zijn van 'foreseeable personal circumstances' die relevant zijn in het kader van art. 3 EVRM (zie NA vs UK 25904/07 2008 ECHR). Zeker in het geval van Afghanistan, dat effectief nog steeds als een failed staat aanzien wordt en waar de Taliban en andere groeperingen voor permanente onrust en onzekerheid bij de bevolking zorgen. In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoeker gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoeker op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt hij positief draagt aan onze samenleving. Indien verzoeker teruggewezen zou worden naar Afghanistan, zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen bij hem. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is."*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een CLB-attest en een schoolattest (stukken 3 en 4).

Met een aangetekend schrijven van 1 februari 2017 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een verklaring bij met betrekking tot zijn afkomst alsook een envelop (rechtsplegingdossier, stuk 10).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota dezelfde verklaring neer met betrekking tot zijn afkomst, voorzien van een vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf voorafgaand aan zijn vertrek naar België in het district Khwajaumari, provincie Ghazni, gelet op (a) zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België, (b) zijn gebrekkige kennis van de regio waarin hij beweert te hebben gewoond voor zijn vertrek naar België, (c) zijn gebrekkige kennis van zijn district, (d) het feit dat hij niet weet waarom zijn familie ooit verhuisde, (e) zijn incoherente verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn familieleden, en (f) de vaststellingen op de Facebookprofielen van hem en zijn familieleden, (ii) hij verschillende vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegde over zijn asielaanvraag, (iii) hij niet *in concreto* aannemelijk maakt

gedwongen te worden gerekruteerd door de taliban, (iv) de moord op zijn oom niet kan worden beschouwd als een persoonlijke vrees voor vervolging in verzoekers hoofde, en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift wijst op zijn beperkte intellectuele capaciteiten. Hoewel uit de bijgevoegde attesten (verzoekschrift, stukken 3 en 4) blijkt dat verzoeker laag scoort op de voorgelegde testen, dient opgemerkt dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Er dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker, noch zijn raadsman of zijn voogd tijdens het gehoor op het CVGS melding maakten van het feit dat verzoeker intellectuele vermogens hem weerhielden om op de gestelde vragen te antwoorden of om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo werd tijdens het gehoor geen enkele opmerking gemaakt over het feit dat verzoeker de begrippen districten, steden en provincies of politie en leger niet begreep en/of door elkaar gebruikte. Evenmin blijkt dit uit een lezing van het gehoorverslag. Voorts werd evenmin een opmerking gemaakt over vertaalproblemen of andere problemen met de tolk. Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar zijn lage scholingsgraad teneinde de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkigheid van zijn kennis en de tegenstrijdigheden, vaagheden en incoherenties in zijn verklaringen te verschonen.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. In de bestreden beslissing wordt er overigens terecht op gewezen dat verzoeker weliswaar een aantal zaken correct kon weergeven, doch dat het geheel aan vastgestelde gebrekkigheden in zijn verklaringen tot de conclusie leiden dat de kennis die verzoeker wél correct wist tentoon te spreiden, een ingestudeerd karakter heeft.

Terecht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluiten dat rekening houdend met het geheel van bovenstaande vaststellingen verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khwajaumari gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangezien er geen

geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Khwajaumari in Ghazni heeft verbleven, kan er immers evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens verzoekers verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Ten overvloede worden in de bestreden beslissing een aantal pertinente vaststellingen met betrekking tot de tegenstrijdigheden gemaakt. Verzoekers uiterst beperkt verweer dat *“deze tegenstrijdigheden slechts kunnen worden gevonden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen”* kan niet worden aangenomen. De vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot het werk van verzoekers vader en broer betreffen immers wel degelijk kernelementen van verzoekers relaas dat berust op de problemen die zijn vader kreeg met de taliban omwille van zijn functie bij het leger.

Waar verzoeker wijst op een aantal risicoprofielen in zijn hoofde (gedwongen rekrutering – minderjarigheid – positie vader en oom) komt hij niet verder dan het verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker dient nochtans de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Uit de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker hier evenwel niet in slaagt.

Wat betreft de bij aanvullende nota's bijgebrachte verklaringen (rechtsplegingsdossier, stukken 10 en 12) dient vastgesteld dat deze werden opgesteld op vraag van verzoeker, hetgeen wijst op het gesolliciteerde karakter ervan. Daarenboven dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek naar België verbleef in het district Khwajaumari, provincie Ghazni, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER